

תמוז תשפ"ג
פרשת
מטות-
מסעי

264

משרד
התרבות
והספורט

עדות ישדראל לולדים

מה חדש?

בשבוע הקרוב נכנס לחודש אב. החודש שבו נחרב בית המקדש ובעקבותיו יצאנו לגלות ארצה של אלפים שנה. נסו לחשוב מה היה קורה אז? לא היינו יוצאים לגלות. הייתה לנו היום ממלכה חזקה ומיוחדת, בית מקדש שמגויס אליו מכל העולם. ועם ישראל - מקור לכל הטוב של העולם.

בימים אלו אנחנו מתפללים לחזור למצב המקורי שלנו שבו אנחנו אור לגויים וכל העולם נושא את צינורינו אלינו ועם ישראל כולו יושב כאן על אדמתנו המבורכת.

מחכים לתיוונות שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את העולמים בבית הספר, במייל edotiyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השקטה בסריחת הקוד.

מה בפרשה?

1 הלכות נדרים

2 מלחמה במדיין

3 בני גד וראובן מבקשים לקבל נחלה בעבר הירדן המזרחי

4 משה כועס עליהם על כך שהם לא רוצים לקחת חלק בכיבוש הארץ

5 נמצא פיתרון - שניים וחצי השבטים יצטרפו למלחמות ורק אז יחזור לנחלתם

6 הפיתרון מתקבל על ידי כולם

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

רבקה עבדה במעברה עם הילדים הקטנים, עברו השנים והיא הקימה את ביתה. בעלה, היה לא אחר מאשר אחד הבחורים שגדלו במעברה בה היא עבדה. החתונה המרגשת שימחה את כולם. נשות המעברה עזרו בהכנות המרובות. הממצב בארץ היה ימי הצנע ולא היה קל לארגן סעודת חתונה מכובדת לזוג הצעיר אבל כולם נרתמו למלאכה. המקום קושט, הכיבוד הוכן במיטבו, חברים רבים הגיעו לשמוח עם החתן והכלה וליוו את החתונה בשירה, נגינה וריקודים. משפחתה הכלה, שהייתה נצר למשפחה ירושלמית ותיקה ומשפחת החתן - עולים מתימן - שמחו בחתונה המיוחדת ותחושת אחדות גדולה ליוותה את החתונה. בעת שהחתן אמר את המילים "אם אשכח ירושלים..." תחת החופה הקלה התרגש מאד. הנה, זכו להגיע לארץ ישראל. לא שכחנו אותה בשנות הגלות הארוכות. היא חזרנו לארצנו וכאן הזוג הצעיר מקים את ביתו.

המשך הפרק בפאה...

הלכה ומעשה

הלכה למעשה: לאחר שנחרב בית המקדש קבעו חז"ל הלכות שונות שאנחנו מקיימים עד היום שמטרתן להזכיר לנו את חורבן בית המקדש, הנחת אפר על ראש החתן היא אחת מהן. בחתונה נוהגים גם לשבור כוס ולומר את הפסוק "אם אשכח ירושלים תשכח ימיני..."

אנחנו זוכרים את חורבן המקדש גם ברגעים המשמחים ביותר של חיינו, מהו המנהג המיוחד הנהוג בחתונה?

וְכִשְׁחָתָן נוֹשֵׂא אֶשֶׁה לֹקֵחַ אֶפְרַיִם מִקֶּלֶה וְנוֹתֵן בְּרֹאשׁוֹ מְקוֹם הַנְּחָת הַתְּפִלִּין. וְכָל אֱלוֹ הַדְּבָרִים כְּדִי לְזַכֵּר יְרוּשָׁלַיִם.

הלכות תעניות ה, יג

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בחלק מעדות ישראל לא אוכלים בשר מראש חודש אב ועד י' באב. אך ישנם כאלה שנוהגים לאכול בשר מלוח, זכר לחורבן.

ישנו מנהג מיוחד הנהוג בקהילות מסוימות בו לאחר תפילת שחרית של תשעה באב רוכבים הנערים והילדים על חמורים. מנהג זה כנראה בא לסמל את המשיח שאומרים שנולד בתשעה באב והוא כעני הרכוב על חמור.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

איורים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

תפזרת מהפרשה

מ	ק	ד	ש	כ	מ	ק	י
ח	ו	ש	נ	ה	נ	ט	ר
מ	נ	ה	ב	נ	ו	ו	ו
מ	ז	ב	ח	ג	ר	ר	ש
ט	ו	ט	ע	ד	ה	ת	ל
י	מ	נ	ה	ו	מ	מ	י
נ	מ	נ	ה	ל	נ	נ	מ
ב	י	ת	ב	ח	י	ר	ה

מקדש/ ירושלים/ כהן גדול/ חושן
מזבח/ מנורה/ קטורת/ בית הבחירה

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

שאי קינה במגינה / סימן שמואל

שאי קינה במגנה בת ציון ונודי
שבי דומם כי נשמם בית מקדשי והודי
וכי נפלל וגם צלל האיתון ויטדי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

מספד מר ביום המר שדי לי אגדילה
ואחגר שק ביום נשק שביב אש בבית
התפלה

וכי חלל שם הלל וגם לשפת הגולה
וחרב מחוז המעוז ונגלה בית יסודי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

ואש מטה לי להטה במקום אש אוכלת
ויקד בית המוקד וגם אבן הזוחלת
ושלח אל לגבריא וזרק אש גחלת
אש עמים הזרים קול נתנו בבית מועדי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

אל קרא ביום עברה למספד בשמים

ומלאכים במר בוכים מחופפים בכנפים
ובא אב המון לבית ארמון וידי על
חלצים

ואמר אהה וענה זה במרר מה לידי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

למרחקים ועד שחקים נראתה השלהבת
ובא משמר מול משמר ועלו רום מעזבת
ולא נסו לאש קפצו ונצטבו בה צרבת
מתי כהנים והם שמונים אלה מתי סודי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

ובי העיר יד שיעיר ביום זה עלי חרבו
ובא ביתר ושם פתר ארבע מאות רבוא
וקול איש תם בעב נסתם מלפני אל לבוא
הכוני פצעוני וגם נשאו את רדידי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

וביום קרב נסו לערב שמונים אלה פרחים

שוקקים למי משקים והאכילום מלוחים
תלו עין אלי יין והמה נאדות נפוחים
ואין מנחם ואין מרחם ואין מקבץ לנודי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

זכור ה' לכל מעני והשב להם גמולם
וחיש ישע לעם נושע ושבור מוטות עולם
והמקונן יתרונו השיר כימי עולם
ואז נשיר בבית השיר זה רעי וזה דודי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

